

Chambre des Représentants

13 MARS 1951.

PROJET DE LOI

modifiant les arrêtés-lois des 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, 10 janvier 1945 concernant la sécurité sociale des ouvriers mineurs et assimilés et 7 février 1945 concernant la sécurité sociale des marins de la marine marchande.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le 28 décembre 1944 et le 10 janvier 1945 des arrêtés-lois instauraient respectivement la sécurité sociale des travailleurs en général et des ouvriers mineurs.

D'une part, ces arrêtés formulaient les règles fondamentales appelées à régir une institution dont plus personne ne met en doute le caractère définitif; d'autre part, ils en déterminaient les modalités d'application qui étaient nécessairement provisoires, puisque les auteurs de ces arrêtés ne pouvaient se prévaloir des leçons de l'expérience.

Il n'en va plus de même actuellement puisque, depuis cinq ans, la sécurité sociale est en vigueur dans notre pays. Aussi, le moment paraît-il venu de proposer sur certains points des correctifs qui sont de nature à stabiliser le régime existant.

C'est pourquoi, le Gouvernement a l'honneur de soumettre à vos délibérations, le présent projet de loi qui permet d'adopter immédiatement des dispositions plus favorables et plus conformes à l'intérêt général apportant quelques modifications à l'administration des services du chômage, dans un but d'unification et de concordance avec les autres organismes qui participent à la gestion de la sécurité sociale.

L'article premier modifie, d'une manière appropriée, le texte du 3e de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944, afin de le mettre en concordance avec les modifications proposées à l'article 7 de ce même arrêté-loi.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

13 MAART 1951.

WETSONTWERP

tot wijziging van de besluitwetten van 28 December 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, van 10 Januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en er mede gelijkgesteld en van 7 Februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Bij besluitwetten van 28 December 1944 en 10 Januari 1945 werden onderscheidenlijk de maatschappelijke zekerheid van de arbeiders in het algemeen en van de mijnwerkers ingevoerd.

In deze besluitwetten werden enerzijds de grondregelen afgekondigd welke een instelling moeten beheren waarvan niemand het definitief karakter nog in twijfel trekt; bij deze besluiten werden anderzijds de modaliteiten van toepassing bepaald, welke noodzakelijkerwijze voorlopig waren, aangezien diegenen die deze besluiten opmaakten op geen lessen van de ervaring konden steunen.

Dit is thans niet meer het geval aangezien de maatschappelijke zekerheid sedert vijf jaar in ons land van kracht is. Het ogenblik lijkt dan ook gekomen om betreffende sommige punten, wijzigingen voor te stellen, welke van aard zijn, het bestaande stelsel te verbeteren.

De Regering heeft dan ook de eer, dit wetsontwerp aan Uw beraadslagingen en Uw beslissingen voor te leggen waardoor er onmiddellijk gunstiger bepalingen, welke meer met het algemeen belang overeenstemmen, zullen kunnen aangenomen worden. Zij brengen enkele wijzigingen aan het beheer van de werkloosheidsdiensten met het doel eenheid en overeenstemming met de andere organismen die aan het beheer van de maatschappelijke zekerheid deelnemen, tot stand te brengen.

Artikel 1 wijzigt op gepaste wijze de tekst van 3^e van de besluitwet van 28 December 1944, ten einde deze in overeenstemming te brengen met de aan artikel 7 van dezelfde besluitwet voorgestelde wijzigingen.

H.

A l'article 3, le paragraphe premier du nouvel article 7 a pour objet de remplacer les mots « Fonds provisoire de Soutien des Chômeurs involontaires » par les mots « Office national du Placement et du Chômage », établissant ainsi une dénomination qui était en vigueur avant la guerre 1940-1945. Le moment est venu de supprimer de la terminologie employée en matière de sécurité sociale tout ce qui paraît de nature à laisser croire erronément que la sécurité sociale n'a pas un caractère définitif.

De plus, dans un but d'unification et de concordance avec les autres organismes qui participent à la gestion de la sécurité sociale, l'Office national du Placement et du Chômage est doté d'un comité de gestion, chargé de l'administrer, lui assurant ainsi une plus grande indépendance que celle dont il dispose actuellement.

A cette fin, une plus grande part de responsabilité est conférée aux membres de ce comité, tout en maintenant le pouvoir de tutelle du Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale. C'est à ce Ministre, en effet, qu'il appartient, de par la nature même de ses fonctions, de veiller à ce qu'un organisme rattaché à son Département, ne prenne des décisions qui pourraient ne pas respecter les lois et règlements en vigueur, sortir du cadre de ses attributions ou léser l'intérêt général.

Inspirées par le souci d'assurer un meilleur contrôle de la gestion financière des organismes parastataux, certaines mesures sont proposées par les alinéas 9, 10, 11 de ce même § 1. Elles ont pour objet d'assurer la représentation du Ministre des Finances au comité de gestion; d'uniformiser dans toute la mesure possible les budgets et la comptabilité et de soumettre les écritures à l'examen de réviseurs.

D'autre part, le § 2 prévoit que les allocations de chômage sont payées à leurs bénéficiaires par l'intermédiaire soit d'organisations de travailleurs, lorsque ceux-ci sont affiliés à ces organisations, soit d'un service officiel de paiement institué au sein de l'Office national du placement et du chômage et dont les opérations font l'objet d'une comptabilité distincte, lorsque ces bénéficiaires n'appartiennent pas encore à une organisation professionnelle de travailleurs.

Grâce à la création de ce service officiel de paiement, les communes, conformément à la demande justifiée de la plupart d'entre elles, seront déchargées progressivement de l'obligation de prêter leur concours au paiement des allocations de chômage. Toutefois, elles resteront tenues d'effectuer les opérations de pointage des chômeurs involontaires (art. 3, § 10).

Les autres paragraphes n'appellent aucun commentaire; ils ne sont que la reproduction, avec de légères modifications de forme et par souci de clarté, des alinéas 4 à 9 de l'article 7 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944.

Les articles 4 et 6 apportent la même modification que l'article premier, en ce qui concerne respectivement le régime de la sécurité sociale des mineurs et celui des marins de la marine marchande.

Enfin, les articles 2, 5 et 7 ne constituent qu'une mise en concordance des autres textes législatifs avec la modification apportée au § 1 du nouvel article 7 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944.

Tel est, Mesdames, Messieurs, le projet de loi que le Gouvernement a l'honneur de soumettre à vos délibérations.

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale,

G. VAN DEN DAELE.

In artikel 3, de paragraaf één van het nieuw artikel 7 heeft tot doel de woorden « Voorlopig Steunfonds voor Onvrijwillige Werklozen » te vervangen door de woorden « Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid », waardoor aldus een benaming die vóór de oorlog 1940-1945 van kracht was, overgenomen wordt.

Het ogenblik is gekomen om uit de in zake maatschappelijke zekerheid gebruikte terminologie alles te weren waardoor er verkeerdelijk zou laten geloofd worden dat de maatschappelijke zekerheid geen definitief karakter heeft.

Om eenheid en overeenstemming met de andere organismen, die aan het beheer van de maatschappelijke zekerheid deelnemen, tot stand te brengen, wordt bij de Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid een beheerscomité ingesteld welk er mede belast is hem te besturen en er aldus een grotere zelfstandigheid dan die welk hij thans heeft, aan verzekert.

Met dit doel, wordt een grotere verantwoordelijkheid aan de leden van dit comité gegeven, terwijl het recht van toezicht van de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg gehandhaafd blijft. Door de aard zelf zijner functies, komt het deze Minister toe er over te waken dat een aan zijn Departement gehecht organisme geen beslissingen neemt waardoor de vigerende wetten en reglementen niet zouden nageleefd worden, buiten het raam van zijn ambtsbevoegdheden zou gaan of het algemeen belang benadelen.

Met het oog op een beter toezicht op het financieel beheer van de parastatale instellingen te verzekeren, werden zekere maatregelen voorgesteld door lid 9, 10, 11 van dezelfde § 1. Zij hebben tot doel de vertegenwoordiging van de Minister van Financiën in het beheerscomité te verzekeren; in de mate van het mogelijke de begrotingen en de boekhouding eenvormig te maken en de geschriften aan het nazicht van revisoren te onderwerpen.

In § 2 wordt anderzijds voorzien dat de werkloosheidsvergoedingen worden betaald aan degenen die er op gerechtigd zijn door toedoen, hetzij van arbeidersorganisaties, wanneer deze bij voornoemde organisatie aangesloten zijn, hetzij door een officiële betalingsdienst ingesteld in de schoot van de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid en waarvan de verrichtingen een afzonderlijke boekhouding uitmaken wanneer deze gerechtigden nog niet tot een vakorganisatie der arbeiders behoren.

Dank zij de oprichting van deze officiële betalingsdienst zullen de gemeenten, overeenkomstig de gerechtvaardigde aanvraag van de meeste er van, op progressieve wijze ontlast worden van de verplichting hun medewerking te verlenen voor de betaling van de werkloosheidsvergoedingen. Zij zullen evenwel de afstempeling van de werklozen moeten blijven verrichten (art. 3, § 10).

De andere paragrafen vergen geen commentaar; zij zijn slechts de overneming met lichte wijzigingen van vorm en ter verduidelijking, van lid 4 tot 9 van artikel 7 van de besluitwet van 28 December 1944.

De artikelen 4 en 6 brengen dezelfde wijziging aan als artikel één, onderscheidenlijk in verband met het stelsel van de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en van de maatschappelijke veiligheid der zeelieden ter koopvaardij.

Eindelijk, zijn de artikelen 2, 5 en 7 slechts een in overeenstemming brengen van de andere wetteksten met de wijziging aangebracht aan § 1 van het nieuw artikel 7 van de besluitwet van 28 December 1944.

Dit is, Mevrouwen, Mijne Heren, het wetsontwerp dat de Regering de eer heeft aan Uw beraadslagingen en beslissingen voor te leggen.

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT.

Le Conseil d'Etat, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale, le 21 février 1951, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet de loi « modifiant les arrêtés-lois des 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs et 10 janvier 1945 concernant la sécurité sociale des ouvriers mineurs et assimilés », a donné en sa séance du 23 février 1951 l'avis suivant :

Article premier.

Le projet actuel ne modifie pas le caractère obligatoire du régime de soutien des chômeurs involontaires.

L'introduction du mot « obligatoire » à l'article premier, 3°, du projet ne fait que souligner le caractère obligatoire de ce régime.

Art. 2.

A. — Il est proposé pour le liminaire de cet article :

« Art. 2. — L'article 7 du même arrêté-loi est remplacé par les dispositions suivantes : ... ».

B. — Le Conseil d'Etat fait remarquer que la rédaction du nouvel article 7, § 1, alinéa 3, délimite d'une manière trop synthétique la mission de l'Office. Une des missions de celui-ci, mission que l'arrêté du Régent du 26 mai 1945 cite en premier lieu, parmi celles du Fonds de soutien provisoire des chômeurs involontaires, est le placement et la réadaptation des chômeurs. Le Gouvernement, en reprenant la dénomination « Office national du placement et du chômage » en lieu et place de celle « Fonds provisoire de soutien des chômeurs involontaires », justifie sa proposition par le désir de mettre en évidence le double caractère de cet organisme. Il serait souhaitable que la définition de la mission de celui-ci reflète également ce souci.

Le Conseil d'Etat propose en conséquence la rédaction suivante :

« Il a pour objet d'assurer l'exécution des mesures prévues pour le soutien des chômeurs involontaires. »

C. — Dans le même article 7, § 1, alinéa 5, 1°, il faut écrire : « ... présentées par ces organisations », et non « présentées par leurs organisations respectives ».

D. — Le Conseil d'Etat propose de remplacer au dernier alinéa du § 2, les mots « fixe les conditions dans lesquelles » par « détermine les cas dans lesquels ».

E. — Le § 5 de ce même article est juridiquement superflu. L'arrêté royal du 27 juillet 1935 a été abrogé expressément par l'arrêté-loi du 28 décembre 1944. Cette abrogation est définitive et le Roi a pris les mesures nécessaires pour assurer la liquidation de l'organisme en exécution de l'arrêté.

F. — Le Conseil d'Etat estime que le § 10 de ce même article est rédigé de façon peu claire. Il propose le texte suivant :

« Les communes sont tenues d'effectuer les opérations de pointage des chômeurs involontaires. Elles sont, à titre transitoire, tenues de prêter dans les conditions prévues au § 2 leur concours à l'Office pour le paiement des allocations de chômage, mais elles seront déchargées progressivement de cette obligation. »

Art. 3.

Le Conseil d'Etat estime que le liminaire devrait être rédigé comme suit :

« L'article premier, 4°, de l'arrêté-loi du 10 janvier 1945 concernant la sécurité sociale des ouvriers mineurs et assimilés, modifié par l'arrêté-loi du 14 avril 1945 et par la loi du 4 mars 1949, est remplacé par la disposition suivante : ... ».

Le mot « obligatoire » appelle la même observation que celle formulée ci-dessus au sujet de l'article premier.

Le Conseil d'Etat propose d'apporter au texte néerlandais du projet des modifications de forme qui sont reprises dans le texte figurant à la fin du présent avis.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De Raad van State, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 21e Februari 1951 door de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van het « tot wijziging van de besluitwetten van 28 December 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, van 10 Januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en er mede gelijkgestelden », heeft ter zitting van 23 Februari 1951 het volgend advies gegeven :

Eerste artikel.

Het onderhavig ontwerp brengt geen wijziging aan het verplichte karakter van het stelsel ter ondersteuning van de onvrijwillige werklozen.

Het invoegen van het woord « verplicht » in artikel één, 3°, van het ontwerp doet niets anders dan het verplicht karakter van dit stelsel onderstrepen.

Art. 2.

A. — Als inleiding van dit artikel wordt voorgesteld :

« Art. 2. — Artikel 7 van dezelfde besluitwet wordt vervangen door de volgende bepalingen : ... ».

B. — De Raad van State merkt op dat de tekst van het nieuw artikel 7, § 1, derde lid, op een al te bondige wijze de opdracht van de dienst omschrijft. Een taak van deze dienst, welke het besluit van de Regent van 26 Mei 1945 in de eerste plaats vermeldt onder de opdrachten van het Voorlopig Steunfonds voor onvrijwillige werklozen, is de plaatsing en de herscholing der werklozen. Ter verantwoording van haar voorstel om de benaming « Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid » opnieuw in te voeren in plaats van « Voorlopig Steunfonds voor onvrijwillige werklozen », wenst de Regering de nadruk te leggen op het dubbele karakter van deze dienst. Het ware goed dat zulks ook uit de definitie van de opdracht van deze dienst zou blijken.

De Raad van State stelt derhalve de volgende tekst voor :

« Hij heeft als voorwerp, te zorgen voor de uitvoering van de voorgeschreven maatregelen ter ondersteuning van de onvrijwillige werklozen. »

C. — In hetzelfde artikel 7, § 1, vijfde lid, 1°, leze men : « ... door deze organisaties voorgedragen » in plaats van « ... door hun respectievelijke organisaties voorgedragen ».

D. — De Raad van State stelt voor, in het laatste lid van § 2, de woorden « bepaalt de voorwaarden waaronder » te vervangen door « bepaalt in welke gevallen ».

E. — Paragraaf 5 van hetzelfde artikel is in juridisch opzicht overbodig. Het koninklijk besluit van 27 Juli 1935 werd uitdrukkelijk door de besluitwet van 28 December 1944 opgeheven. Deze opheffing is definitief en de Koning heeft de nodige maatregelen getroffen om de vereffening van dit lichaam te verzekeren ter uitvoering van het besluit.

F. — De Raad van State is van oordeel dat de redactie van § 10 van hetzelfde artikel niet zeer duidelijk is. Hij stelt de volgende tekst voor :

« De gemeenten moeten de afstempeling van de onvrijwillige werklozen verrichten. Zij moeten, bij wijze van overgang, onder de bij § 2 bepaalde voorwaarden hun medewerking aan de Rijksdienst verlenen voor de betaling van de werklozensteun, doch zullen geleidelijk van deze verplichting ontheven worden. »

Art. 3.

Naar het oordeel van de Raad van State, dient de inleiding te worden gesteld als volgt :

« Artikel één, 4°, van de besluitwet van 10 Januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en er mee gelijkgestelden, gewijzigd bij de besluitwet van 14 April 1945 en bij de wet van 4 Maart 1949, wordt door de volgende bepaling vervangen : ... ».

Bij het woord « verplicht » dient dezelfde opmerking te worden gemaakt als hierboven bij artikel één.

De Raad van State stelt voor, een aantal vormwijzigingen in de Nederlandse tekst van het ontwerp aan te brengen; ze zijn opgenomen in de onderstaande tekst :

Ontwerp van wet tot wijziging van de besluitwetten van 28 December 1944 betreffende de Maatschappelijke Zekerheid der Arbeiders en van 10 Januari 1945 betreffende de Maatschappelijke Zekerheid van de Mijnwerkers en er mede gelijkgestelden.

Eerste artikel.

Artikel één, 3°, van de besluitwet van 28 December 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, gewijzigd bij de besluitwetten van 20 Maart en 3 Augustus 1945, 6 September 1946 en bij de wetten van 4 Maart 1949 tot vaststelling van de werkgeversbijdrage voor het verlof met loon der loonarbeiders en 7 Juni 1949 betreffende het jaarlijks verlof der loonarbeiders, wordt door volgende bepaling vervangen :

« Artikel één. — 3° : bij te dragen tot het invoeren van een verplicht stelsel ter ondersteuning van de onvrijwillige werklozen. »

Art. 2.

Artikel 7 van dezelfde besluitwet wordt vervangen door de volgende bepalingen :

« Art. 7. — § 1. Bij het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg wordt een Steunfonds voor onvrijwillige werklozen opgericht, dat « Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid » zal genoemd worden.

» Deze dienst is een openbare instelling die rechtspersoonlijkheid bezit.

» Hij heeft tot voorwerp, te zorgen voor de uitvoering van de voorgeschreven maatregelen ter ondersteuning van de onvrijwillige werklozen.

» Hij wordt gestijfd door een gedeelte van de bij deze besluitwet opgelegde bijdragen zoals in artikel 4 wordt bepaald, en door Rijkstoelagen.

» De Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid wordt onder waarborg van de Staat beheerd door een beheerscomité, door de Koning benoemd en bestaande uit :

» 1° vertegenwoordigers in gelijken getale der meest representatieve beroepsorganisaties van al de werkgevers en der meest representatieve vakorganisaties van de arbeiders, gekozen op dubbele lijsten door deze organisaties voorgedragen;

» 2° en voorzitter gekozen onder personaliteiten die buiten de voornoemde beroepsorganisaties staan.

» Een vertegenwoordiger van de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg woont met adviserende stem de vergadering van het beheerscomité bij.

« Hij kan, onder de door de Koning bepaalde voorwaarden, alle kwesties op de agenda doen brengen die hij nuttig acht, elke beslissing schorsen die hij niet met de wetten of met de reglementen strijdig acht, die het algemeen belang schaadt of buiten de ambtsbevoegdheid van de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid valt; in dit geval brengt hij onmiddellijk verslag uit aan de Minister, die binnen de door de Koning gestelde termijnen uitspraak doet.

» De vertegenwoordiger van de Minister heeft insgelijks een onbeperkt recht van toezicht en van controle over al de verrichtingen van de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid, zonder zich evenwel met het eigenlijk beheer te mogen bemoeien. Hij kan, te allen tijde, ter plaatse kennis nemen van de briefwisseling, boeken, rekeningstukken, notulen en van alle geschriften van de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid.

» De inrichting en de werking van de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid worden door de Koning geregeld.

» § 2. De werklozensteun wordt aan de gerechtigden uitbetaald door toedoen, hetzij van arbeidersorganisaties met rechtspersoonlijkheid die daartoe door de Koning, onder de voorwaarden die hij bepaalt, zijn aangenomen, hetzij van een bij de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid ingestelde officiële betalingsdienst, waarvan de verrichtingen het voorwerp zijn van een afzonderlijke boekhouding.

» De Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid kan aan de betalingsorganismen de sommen voorschieten voor de betaling van de werklozensteun en ze voor hun bestuurskosten vergoeden.

» De Koning bepaalt in welke gevallen de betalingsorganismen de last van de betalingen die zij ten onrechte zouden gedaan hebben, dragen.

» § 3. De provincies en de gemeenten mogen onder geen enkele vorm tussenkomen om de werklozensteun krachtens deze besluitwet en de uitvoeringsbesluiten er van verleend, te verhogen.

» § 4. De Koning kan de werkgevers de nodige maatregelen opleggen om te controleren of de onvrijwillige werkloosheid echt is en voortduurt, en op de niet-uitvoering van die maatregelen correctionele of politiestrafen stellen, die op de werkgevers of hun aangestelden toepasselijk zijn. Hij kan insgelijks correctionele of politiestrafen bepalen toepasselijk op de werklozen die van bedrieglijke handelingen gebruik zouden maken om vergoedingen, waarop zij geen recht hebben of hogere vergoedingen dan die waarop zij mogen aanspraak maken, te bekomen of pogen te bekomen.

» § 5. Het houden van arbeidsbemiddelingsbureau's tegen betaling is verboden. Nochtans kan de Koning voor bepaalde beroepen toestaan dat deze bureau's tijdelijk voortwerken, mits er voor te zorgen dat ze geleidelijk verdwijnen. Hij kan hun bedrijf onderwerpen aan bepaalde voorwaarden en aan controlemaatregelen.

» § 6. De Koning kan de werkzaamheden van en de controle op de kosteloze arbeidsbemiddelingsbureau's reglementeren.

» § 7. Inbreuk op het bepaalde in de §§ 6 en 7, alsmede op de besluiten genomen ter uitvoering van die paragrafen, wordt gestraft met correctionele of politiestrafen, door de Koning bepaald.

» § 8. De Koning kan de bepalingen wijzigen van het koninklijk besluit n° 285 van 31 Maart 1936 houdende aanvulling en samenordering van de bepalingen betreffende de tewerkstelling van vreemde arbeiders, bekrachtigd bij de wet van 4 Mei 1936 houdende bekrachtiging van sommige koninklijke besluiten genomen ter uitvoering van de wet van 31 Juli 1934, zoals deze werd verlengd en aangevuld bij de wetten van 7 December 1934, 15 en 30 Maart 1935.

» § 9. De gemeenten moeten de afstempeling van de onvrijwillige werklozen verrichten. Zij moeten, bij wijze van overgang, onder de bij § 2 bepaalde voorwaarden hun medewerking aan de Rijksdienst verlenen voor de betaling van de werklozensteun, doch zullen geleidelijk van deze verplichting ontheven worden. »

Art. 3.

Artikel één, 4°, van de besluitwet van 10 Januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en er mee gelijkgestelden, gewijzigd bij de besluitwet van 14 April 1945 en bij de wet van 4 Maart 1949, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel één. — 4° : bij te dragen tot het invoeren van een verplicht stelsel ter ondersteuning van de onvrijwillige werklozen. »

Etaient présents :

MM. :

J. SUETENS, *premier président du Conseil d'Etat, président*;
 V. DEVAUX, *conseiller d'Etat*;
 M. SOMERHAUSEN, *conseiller d'Etat*;
 G. PIQUET, *greffier adjoint, greffier*.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de

M. J. SUETENS, *président*.

Le Greffier,

(signé) G. PIQUET.

Le Président,

(signé) J. SUETENS.

Pour troisième expédition délivrée à M. le Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale.

Le 26 février 1951.

Le Greffier du Conseil d'Etat,

Waren aanwezig :

De HH. :

J. SUETENS, *eerste-voorzitter van de Raad van State, voorzitter*;
 V. DEVAUX, *raadsheer van State*;
 M. SOMERHAUSEN, *raadsheer van State*;
 G. PIQUET, *adjunct-griffier, griffier*.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van

de H. J. SUETENS, *voorzitter*.

De Griffier,

(get.) G. PIQUET.

De Voorzitter,

(get.) J. SUETENS.

Voor derde uitgifte afgeleverd aan de H. Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg.

De 26e Februari 1951.

De Griffier van de Raad van State,

K. MEES.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN, PRINCE ROYAL,

EXERÇANT LES POUVOIRS CONSTITUTIONNELS DU ROI,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Finances et de Notre Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Finances et Notre Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale sont chargés de présenter en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article premier.

L'article premier, 3°, de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, modifié par les arrêtés-lois des 20 mars et 3 août 1945, 6 septembre 1946 et par les lois des 4 mars 1949 fixant la cotisation patronale pour les congés payés des salariés et 7 juin 1949 concernant les vacances annuelles des travailleurs salariés, est remplacé par la disposition suivante :

« Article premier. — 3° Contribuer à l'établissement d'un régime obligatoire de soutien des chômeurs involontaires. »

Art. 2.

A l'article 4, littéras A et B du même arrêté-loi, la dénomination « Fonds provisoire de soutien des chômeurs » est remplacée par « Office national du placement et du chômage. »

Art. 3.

L'article 7 du même arrêté-loi est remplacé par les dispositions suivantes :

« Art. 7. — § 1. Il est institué auprès du Ministère du Travail et de la Prévoyance sociale un Fonds de soutien des chômeurs involontaires, dénommé « Office national du placement et du chômage ».

WETSONTWERP

BOUDEWIJN, KONINKLIJKE PRINS.

DIE DE GRONDWETTELIJKE MACHT VAN DE KONING UITOEFENT,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën en van Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg.

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Onze Minister van Financiën en Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg zijn gelast in Onze naam, bij de wetgevende Kamers, het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Eerste artikel.

Artikel één. 3°, van de besluitwet van 28 December 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, gewijzigd bij de besluitwetten van 20 Maart en 3 Augustus 1945, 6 September 1946 en bij de wetten van 4 Maart 1949 tot vaststelling van de werkgeversbijdrage voor het verlof met loon der loonarbeiders en 7 Juni 1949 betreffende het jaarlijks verlof der loonarbeiders wordt door volgende bepaling vervangen :

« Artikel één. — 3° Bij te dragen tot het invoeren van een verplicht stelsel ter ondersteuning van de onvrijwillige werklozen. »

Art. 2.

In artikel 4, littéras A en B van dezelfde besluitwet, de benaming « Voorlopig Steunfonds voor werklozen » is vervangen door « Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid. »

Art. 3.

Artikel 7 van dezelfde besluitwet wordt door de volgende bepalingen vervangen :

« Art. 7. — § 1. Bij het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg wordt een Steunfonds voor onvrijwillige werklozen opgericht, dat « Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid » zal genoemd worden.

Cet office est un établissement public doté de la personnalité civile.

Il a pour objet d'assurer l'exécution des mesures prévues pour le soutien des chômeurs involontaires.

Il est alimenté par une part des cotisations imposées par le présent arrêté-loi, ainsi qu'il est prévu à l'article 4 et par des subventions de l'Etat.

L'Office national du placement et du chômage est administré, sous la garantie de l'Etat, par un comité de gestion, nommé par le Roi, et comprenant :

1. des représentants en nombre égal des organisations professionnelles les plus représentatives de l'ensemble des employeurs et des organisations professionnelles les plus représentatives des travailleurs, choisis sur des listes doubles, présentées par ces organisations;

2. un président choisi parmi des personnalités indépendantes des organisations professionnelles précitées.

Un représentant du Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale assiste avec voix consultative aux séances du comité de gestion.

Dans les conditions déterminées par le Roi, il peut faire porter à l'ordre du jour toutes les questions qu'il juge utiles, suspendre toute décision qu'il juge contraire aux lois ou aux règlements, qui blesse l'intérêt général ou qui sort des attributions de l'Office national du placement et du chômage; en ce cas, il fait immédiatement rapport au Ministre qui statue dans les délais fixés par le Roi.

Le représentant du Ministre a également le droit illimité de surveillance et de contrôle sur toutes les opérations de l'Office national du placement et du chômage. Il peut, en tout temps, prendre connaissance sur place de la correspondance, des livres, des pièces comptables, des procès-verbaux et de toute écriture de l'Office national du placement et du chômage.

Un représentant du Ministre des Finances assiste, avec voix consultative, aux séances du comité de gestion. Dans les conditions déterminées par le Roi, il peut suspendre toute décision en matière financière, budgétaire et administrative seulement, qu'il juge contraire aux lois et aux règlements qui blesse l'intérêt général ou qui sort des attributions de l'Office national du placement et du chômage; en ce cas, il fait immédiatement rapport au Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale. Ce dernier statue de commun accord avec le Ministre des Finances s'il ne peut se ranger à l'avis du délégué. Le cas échéant, le Comité du Budget tranche la question litigieuse. Le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale entendu.

Le délégué du Ministre des Finances jouit des mêmes droits d'investigation que le représentant du Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale.

Les règles relatives à la présentation et à l'approbation des budgets, à la comptabilité et à la reddition des comptes, sont fixées, par le Roi, sur proposition du Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale et du Ministre des Finances.

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale et le Ministre des Finances désignent, de commun accord, auprès de l'Office national du placement et du chômage, un ou plusieurs reviseurs chargés de contrôler les écritures et d'en certifier l'exactitude et la sincérité. Les reviseurs ne peuvent s'immiscer dans la gestion proprement dite. Ils prennent connaissance, sans déplacement, des livres et documents comptables, de la correspondance, des procès-

Deze dienst is een openbare instelling die rechtspersoonlijkheid bezit.

Hij heeft als voorwerp, te zorgen voor de uitvoering van de voorgeschreven maatregelen ter ondersteuning van de onvrijwillige werklozen.

Hij wordt gestijfd door een gedeelte van de bij deze besluitwet opgelegde bijdragen zoals in artikel 4 wordt bepaald en door Rijkstoelagen.

De Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid wordt onder waarborg van de Staat beheerd, door een beheerscomité, door de Koning benoemd, en samengesteld uit :

1. vertegenwoordigers in gelijk getal der meest representatieve beroepsorganisaties van al de werkgevers en der meest representatieve vakorganisaties der arbeiders, gekozen op dubbele lijsten door deze organisaties voorgedragen;

2. een voorzitter gekozen onder personaliteiten die buiten de voornoemde beroepsorganisaties staan.

Een vertegenwoordiger van de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg woont met adviserende stem de vergadering van het beheerscomité bij.

Hij kan, onder de door de Koning bepaalde voorwaarden, alle kwesties op de agenda doen brengen die hij nuttig acht, elke beslissing schorsen, die hij met de wetten of met de reglementen strijdig acht, die het algemeen belang schaadt of buiten de ambtsbevoegdheid van de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid gaat; in dit geval brengt hij onmiddellijk verslag uit aan de Minister, die binnen de door de Koning vastgestelde termijnen uitspraak doet.

De vertegenwoordiger van de Minister heeft insgelijks een onbeperkt recht van toezicht en van controle over al de verrichtingen van de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid. Hij kan te allen tijde ter plaatse kennis nemen van de briefwisseling, boeken, rekeningstukken, notulen en van alle geschriften van de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid.

Een vertegenwoordiger van de Minister van Financiën, woont met adviserende stem, de vergadering van het beheerscomité bij. Hij kan, onder de door de Koning bepaalde voorwaarden, elke beslissing in financiële begrotings- en administratieve aangelegenheden schorsen, die hij met de wetten of met de reglementen strijdig acht, die het algemeen belang benadeelt of buiten de ambtsbevoegdheden van de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid valt; in dit geval brengt hij onmiddellijk verslag uit bij de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg. Deze laatste beslist in gemeen overleg met de Minister van Financiën, of hij het advies van de vertegenwoordiger kan bijtreden. In voorkomend geval, lost het Begrotingscomité de betwiste vragen op, na ruggespraak met de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg.

De afgevaardigde van de Minister van Financiën geniet dezelfde rechten van onderzoek als de vertegenwoordiger van de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg.

De regelen in verband met de voorlegging en de goedkeuring van de begrotingen, met de comptabiliteit en de aflegging der rekeningen, worden door de Koning vastgesteld, op voorstel van de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg en van de Minister van Financiën.

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg en de Minister van Financiën benoemen éénstemmig bij de Nationale Dienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid, een of meerdere revisoren, belast toezicht uit te oefenen op de geschriften en ze voor nauwkeurig en oprecht te verklaren. De revisoren mogen zich niet inlaten met het eigenlijk beheer. Zij hebben inzage, zonder verplaatsing, van boeken en documenten terzake boekhouding, van de brief-

verbaux et généralement de toutes les écritures et ils vérifient la consistance des biens et des valeurs qui appartiennent à l'organisme ou dont celui-ci a l'usage ou la gestion.

Ils adressent mensuellement un rapport au Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale, au Ministre des Finances et au comité de gestion. Ils leur signalent, en outre, sans délai, toute négligence, toute irrégularité, toute infraction ou, en général, toute situation susceptible de compromettre les intérêts de l'organisme.

L'organisation et le fonctionnement de l'Office national du placement et du chômage sont réglés par le Roi.

§ 2. Les allocations de chômage sont payées à leurs bénéficiaires par l'intermédiaire, soit d'organisations de travailleurs dotées de la personnification civile et agréées, à cette fin, par le Roi dans les conditions qu'il détermine, soit d'un service officiel de paiement institué au sein de l'Office national du placement et du chômage et dont les opérations font l'objet d'une comptabilité distincte.

L'Office national du placement et du chômage peut avancer aux organismes payeurs les sommes faisant l'objet des allocations de chômage et les indemniser de leurs frais d'administration.

Le Roi fixe les cas dans lesquels les organismes payeurs supportent la charge des paiements qu'ils auront effectués indûment.

§ 3. Les provinces et les communes ne peuvent, sous quelque forme que ce soit, intervenir en vue de majorer les allocations de chômage accordées en vertu du présent arrêté-loi et de ses arrêtés d'exécution.

§ 4. Le Roi peut imposer aux employeurs les mesures nécessaires en vue de contrôler la réalité et la permanence de l'état de chômage involontaire et sanctionner la violation de ces mesures par des peines correctionnelles ou de police applicables aux employeurs et à leurs préposés. Il peut également prévoir des peines correctionnelles ou de police applicables aux chômeurs qui feraient usage de manœuvres frauduleuses pour obtenir ou tenter d'obtenir des allocations auxquelles ils n'ont pas droit ou des allocations supérieures à celles auxquelles ils peuvent prétendre.

§ 5. L'arrêté royal du 27 juillet 1935 instituant un Office national du placement et du chômage est abrogé. Le Roi prendra les mesures nécessaires pour assurer la liquidation de cet organisme.

§ 6. L'exploitation des bureaux de placement payant est interdite. Toutefois, le Roi peut, pour certaines professions, autoriser la continuation temporaire de l'activité de ces bureaux, tout en assurant leur disparition progressive. Il peut soumettre leur exploitation à certaines conditions et à des mesures de contrôle.

§ 7. Le Roi peut réglementer l'activité et le contrôle des bureaux de placement gratuit.

§ 8. Les infractions aux dispositions des §§ 6 et 7 ainsi qu'aux arrêtés pris en exécution de ceux-ci sont punies des peines correctionnelles ou de police que le Roi détermine.

§ 9. Le Roi peut modifier les dispositions de l'arrêté royal n° 285 du 31 mars 1936 complétant et coordonnant les dis-

wisseling, van de processen-verbaal en in het algemeen van alle geschriften. Zij gaan de samenstelling der goederen en der waarden na die toebehoren aan, in het genot zijn van of beheerd worden door het organisme.

Maandelijks brengen zij verslag uit bij de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg, bij de Minister van Financiën en bij het beheercomité. Daarenboven maken zij hun zonder verwijl bekend, iedere nalatigheid, iedere onregelmatigheid, iedere inbreuk of in het algemeen, iedere toestand van aard de belangen van het organisme in het gedrang te brengen.

De inrichting en de werking van de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid worden door de Koning geregeld.

§ 2. De werklozensteun wordt aan de gerechtigden uitbetaald door toedoen, hetzij van arbeidersorganisaties met rechtspersoonlijkheid die daartoe door de Koning, onder de voorwaarden die hij bepaalt zijn aangenomen, hetzij van een officiële betalingsdienst ingesteld bij de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid waarvan de verrichtingen het voorwerp zijn van een afzonderlijke boekhouding.

De Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid kan aan de betalingsorganismen de sommen voorschieten voor de betaling van de werklozensteun en ze voor hun bestuurskosten vergoeden.

De Koning bepaalt in welke gevallen de betalingsorganismen de last van de betalingen die zij ten onrechte zouden gedaan hebben, dragen.

§ 3. De provincies en de gemeenten mogen onder geen enkele vorm tussenkomen om de krachtens deze besluitwet en de uitvoeringsbesluiten er van verleende werklozensteun te verhogen.

§ 4. De Koning kan aan de werkgevers de nodige maatregelen opleggen om de werkelijkheid en de voortdurend van de onvrijwillige werkloosheid te controleren en op de niet uitvoering van die maatregelen correctionele of politiestrafpen stellen die op de werkgevers en op hun aangestelden toepasselijk zijn. Hij kan insgelijks correctionele of politiestrafpen bepalen toepasselijk op de werklozen die gebruik zouden maken van bedrieglijke handelingen om vergoedingen, waarop zij geen recht hebben of hogere vergoedingen dan die waarop zij mogen aanspraak maken, te bekomen of pogen te bekomen.

§ 5. Het koninklijk besluit van 27 Juli 1935 houdende oprichting van een Nationale Dienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid is opgeheven. De Koning zal de nodige maatregelen treffen om de vereffening van dit organisme te verzekeren.

§ 6. Het houden van arbeidsbemiddelingsbureau's tegen betaling is verboden. Nochtans kan de Koning voor bepaalde beroepen, de tijdelijke voortzetting der bedrijvigheid van deze bureau's toestaan, mits er voor te zorgen dat ze geleidelijk verdwijnen. Hij kan hun bedrijf onderwerpen aan bepaalde voorwaarden en aan controlemaatregelen.

§ 7. De Koning kan de werkzaamheden van en de controle op de kosteloze arbeidsbemiddelingsbureau's reglementeren.

§ 8. Inbreuk op het bepaalde in de §§ 6 en 7, alsmede op de besluiten genomen ter uitvoering van die paragrafen wordt gestraft met correctionele of politiestrafpen, door de Koning bepaald.

§ 9. De Koning kan de bepalingen wijzigen van het koninklijk besluit n° 285 van 31 Maart 1936, houdende

positions relatives à l'emploi de la main-d'œuvre étrangère confirmé par la loi du 4 mai 1936, portant confirmation de certains arrêtés royaux pris en exécution de la loi du 31 juillet 1934 prorogée et complétée par les lois des 7 décembre 1934, 15 et 30 mars 1935.

§ 10. Les communes sont tenues d'effectuer les opérations de pointage des chômeurs involontaires. Elles sont à titre transitoire tenues de prêter, dans les conditions prévues au § 2 leur concours à l'Office pour le paiement des allocations de chômage, mais elles seront déchargées progressivement de cette obligation.

Art. 4.

L'article premier, 4°, de l'arrêté-loi du 10 janvier 1945 concernant la sécurité sociale des ouvriers mineurs et assimilés, modifié par l'arrêté-loi du 14 avril 1945 et par la loi du 4 mars 1949, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 1. — 4° Contribuer à l'établissement d'un régime obligatoire de soutien des chômeurs involontaires. »

Art. 5.

Aux articles 2 et 3, 2°, du même arrêté-loi la dénomination « Fonds provisoire de soutien des chômeurs » est remplacé par « Office national du placement et du chômage ».

Art. 6.

L'article premier, 3°, de l'arrêté-loi du 7 février 1945 concernant la sécurité sociale des marins de la marine marchande, est remplacé par la disposition suivante :

« Article premier. — 3° Contribuer à l'établissement d'un régime obligatoire de soutien des chômeurs involontaires. »

Art. 7.

Aux articles 4 et 7, alinéas 1, 2, 3, du même arrêté-loi, la dénomination « Fonds provisoire de soutien des chômeurs » est remplacée par « Office national du placement et du chômage. »

Donné à Bruxelles, le 12 mars 1951.

BAUDOUIN.

PAR LE PRINCE ROYAL :

Le Ministre des Finances,

J. VAN HOUTTE.

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale,

G. VAN DEN DAELE.

aanvulling en samenordening van de bepalingen betreffende de tewerkstelling van vreemde arbeiders, bekrachtigd bij de wet van 4 Mei 1936, houdende bekrachtiging van sommige koninklijke besluiten genomen ter uitvoering van de wet van 31 Juli 1934 zoals verlengd en aangevuld bij de wetten van 7 December 1934, 15 en 30 Maart 1935.

§ 10. De gemeenten moeten de afstempeling van de onvrijwillige werklozen verrichten. Zij moeten, bij wijze van overgang, onder de bij § 2 bepaalde voorwaarden hun medewerking aan de Rijksdienst verlenen voor de betaling van de werklozensteun, doch zullen geleidelijk van deze verplichting ontheven worden.

Art. 4.

Het eerste artikel, 4°, van de besluitwet van 10 Januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en er mee gelijkgestelden, gewijzigd bij de besluitwet van 14 April 1945 en bij de wet van 4 Maart 1949, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Art. 1. — 4° Bij te dragen tot het invoeren van een verplicht stelsel ter ondersteuning van de onvrijwillige werklozen. »

Art. 5.

In artikelen 2 en 3, 2°, van dezelfde besluitwet, wordt de benaming « Voorlopig Steunfonds voor werklozen » vervangen door « Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid ».

Art. 6.

Artikel 1, 3°, van de besluitwet van 7 Februari 1945, betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Artikel één. — 3° Bij te dragen tot het invoeren van een verplicht stelsel ter ondersteuning van de onvrijwillige werklozen. »

Art. 7.

In artikel 4 en 7, lid 1, 2, 3, van dezelfde besluitwet wordt de benaming « Voorlopig Steunfonds voor werklozen » vervangen door « Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid. »

Gegeven te Brussel, 12 Maart 1951.

VANWEGE DE KONINKLIJKE PRINS :

De Minister van Financiën,

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,